

L'alousa puput
Alaemon aludipes

Per Steve Nicoll
Fotografies de Gala Lligoña

L'alosa puput *Alaemon alaudipes* és el nostre primer aucell "fora de ruta", títol de la nova secció que estrenam amb aquest número d'Es Busqueret. Aquí podreu conèixer millor algunes de les rareses més destacades que se citen al sempre interessant quadern de camp de la revista, i que sovint són realment sorprenents.

El passat 19 de maig un exemplar d'aquesta curiosa alosa fou observat per dos ornitòlegs menorquins, na Gala Lligoña i en Román Piris, als voltants de les pistes de l'aeroport de l'illa. Aquesta observació, si és homologada pel "Comitè de Rareses" de la SEO, a més de convertir-se en la primera cita d'aquesta espècie a Balears, suposarà la segona cita per Espanya (la primera fou a Màlaga a finals del segle XIX!) sense incloure les Illes Canàries, i on fins al dia d'avui ha estat observada fins en cinc ocasions. A la resta d'Europa hi ha poques cites repartides entre Malta, Itàlia i Turquia.

Es tracta d'un alàudid de mida grossa, estilitzat amb unes potes llargues i un bec característicament llarg i corbat cap avall que ens recorda a una de les espècies més recognoscibles de les nostres illes: el puput *Upupa epops*, d'aquí el seu nom popular (alosa puput). El seu plomatge és de color arenós, pàl·lid i uniforme, pel que resulta poc cridaner quan està a terra, lloc on passa la major part del seu temps corrent i gratant amb el bec l'arena a la recerca d'aliment. Al vol, al contrari, és molt més vistós. Les primàries externes són de color negre contrastant amb les més internes, i les secundàries blanques amb una franja negra a la part mitjana formant dos panells clars molt distintius. Aquesta característica també ens recorda el nostre puput.

Adaptada per a sobreviure a zones àrides, desèrtiques o semidesèrtiques, té la capacitat de sobreviure tranquil·lament a temperatures de fins a 50 graus centígrads. La seva dieta es compon principalment d'insectes i altres in-

vertebrats, complementada per llavors i, de vegades, de petits vertebrats com sargantanes i dragons.

La distribució d'aquesta espècie és extremadament àmplia i s'estén des de les Illes de Cabo Verde a l'oest (on hi trobam una reconeguda subespècie *Alaemon a. boavistae*), tot el nord d'Àfrica, a excepció de la costa mediterrània del Marroc i Algèria, i la península aràbig fins a Pakistan i Índia a l'Est.

De les quatre subespècies, la més propera a Balears és l'*Alaemon a. alaudipes* que ocupa el desert del Sàhara, arribant al sud del Marroc i les zones àrides d'Algèria i Tunísia. La població global, segons Birdlife (2019) és desconeguda, tot i que s'apunta a una tendència poblacional regressiva, sense que per ara sigui considerada com a amenaçada. És una espècie generalment sedentària, però s'han constatat moviments irruptius al nord d'Àfrica. Així mateix les 5 cites homologades de Canàries foren totes a les illes més orientals. •

Distribució mundial de l'alosa puput. Font: IUCN Red List of Threatened Species, Birdlife International

